

Vlaams
Parlement

vergadering **C145**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 4 april 2019

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Daniëlle Vanwesenbeeck aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de beroepskaarten voor internationale ruiters – 964 (2018-2019)	3
VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een witboek voor de wielersport – 842 (2018-2019)	5
VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het tekort aan trainers bij Vlaamse sportclubs – 855 (2018-2019)	11
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Golden Generation Arena – 930 (2018-2019)	15
VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitsluiting van klimmers met een beperking op het wereldkampioenschap klimmen in Japan – 990 (2018-2019)	19

VRAAG OM UITLEG van Daniëlle Vanwesenbeeck aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de beroepskaarten voor internationale ruiters – 964 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: Mevrouw Vanwesenbeeck heeft het woord.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Ik heb een vraag over de beroepskaarten voor internationale ruiters. Vlaanderen is de 'place to be' voor buitenlandse ruiters en begeleiders. Topruiters en professionals in de paardenwereld van over de hele wereld opereren vanuit Vlaanderen. Onze streek leent zich daar ook toe: een rijke traditie, een moderne accommodatie, de beste medische omkadering voor paarden ter wereld, enzovoort. We hebben werkelijk een hele goede naam.

Nu, vanuit de paardenwereld krijgen we te horen dat de arbeidsvoorwaarden in deze sector lastig zijn, voornamelijk voor buitenlandse ruiters die naar hier komen. Veel van die ruiters verblijven in Vlaanderen, en zij maken daarbij gebruik van een toeristenvisum. Dat blijft maximaal drie maanden geldig, en een verlenging is moeilijk.

Dat wordt als volgt opgelost: niet-EU-onderdanen die hier willen komen trainen en les volgen als zelfstandige activiteit, hebben een beroepskaart nodig. Naast het trainen oefenen ze hier ook vaak een economische activiteit uit, zoals het aankopen van paarden.

Bij de ruiters die een beroepskaart aanvragen zijn er twee categorieën te onderscheiden. De eerste categorie betreft de ruiters die economisch actief zijn maar al een inkomen genieten als zelfstandige. Er is ook nog een tweede categorie: mensen die over voldoende eigen middelen beschikken, en die niet naar hier komen om te werken, maar voornamelijk om de paardensport op topniveau te beoefenen, en zich daarvoor te laten begeleiden. Zij doen dan een beroep op de expertise van onze eigen mensen.

Het is bij deze groep dat er zich vaak moeilijkheden voordoen, en het zijn de mensen uit de paardenwereld die vragen om daar iets aan te doen. Bij deze groep ruiters loopt de aanvraag van een beroepskaart vaak mis. Het is niet de bedoeling dat ze ingeschreven worden als personeelslid, want ze werken niet echt voor een werkgever. Ze komen werkelijk naar hier om te rijden en les te krijgen. De meeste van deze ruiters zijn dan ook financieel onafhankelijk, en ze staan bekend voor hun interesse in vastgoed. Laat ons zeggen dat het 'big spenders' zijn. Ook het statuut van topsporter ligt voor veel van deze ruiters moeilijk. Want door de aard van de sport zijn zij vaak niet aangesloten bij een club.

Deze problematiek kan er op termijn voor zorgen dat België deze economische trekpleister kwijtspeelt en zijn aantrekkingspool voor de paardensport verliest.

Daarom heb ik de volgende vragen. Welke regels kunnen er worden genomen om tegemoet te komen aan buitenlandse ruiters die hier, langdurig, willen komen trainen en bijleren? Worden er nog andere maatregelen ondernomen om Vlaanderen als internationaal centrum voor paardensport te promoten?

Kunt u een overzicht geven van het aantal geleverde beroepskaarten voor internationale ruiters van de laatste drie jaar? Zijn deze regels verstrengd, en leidt dit dan niet tot ongewenste effecten?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Beste collega, ik vrees dat ik u niet echt kan helpen, want ik kan enkel arbeidskaarten en beroepskaarten uitreiken. Het gaat dan over

mensen die hier een beroep komen uitoefenen, of een job komen doen. Als het gaat om mensen die hier komen trainen, dan valt dat niet onder mijn bevoegdheid. Dat is eigenlijk de essentie van het geheel.

Maar als ik dan ga kijken naar de regelgeving voor niet-Europese ruiters – want daar gaat het over – en trainers, dan hebben zij, binnen mijn bevoegdheid, twee opties. We hebben dat ook toegelicht in een overleg met de paardensport in februari 2019.

De eerste optie is dat een ruiter naar Vlaanderen komt met het oog op tewerkstelling. Dan moet die een toelating tot arbeid krijgen onder het statuut van betaalde sportbeoefenaar. Hij moet dan een bezoldiging krijgen van 81.600 euro. U zit ook in de commissie Werk, dus u kent het hele systeem van economische migratie. Dat gebeurt vanuit die filosofie. Een trainer kan een toelating tot arbeid aanvragen, en toont dan een bezoldiging aan van minimaal 40.800 euro per jaar.

In de tweede optie komt de betrokkene naar Vlaanderen met het oog op het uitoefenen van een zelfstandige activiteit. Maar dat gebeurt nog altijd met een economische finaliteit. In dat geval moet de kandidaat-zelfstandige effectief aantonen dat het project een economische of sportieve meerwaarde betekent voor Vlaanderen. De sportieve meerwaarde wordt dan beoordeeld door Sport Vlaanderen. Maar louter komen trainen en bijleren in Vlaanderen, vormt natuurlijk geen meerwaarde voor de Vlaamse sport.

Een rol als trainer om Vlaamse talenten of ruiters te begeleiden, kan wel een meerwaarde bieden. Dat zien we ook in andere sporten. Het verhandelen van paarden kan een economische meerwaarde betekenen, maar dat moet je dan weer dossier per dossier gaan bekijken. Derdelanders die om andere redenen naar Vlaanderen komen, zoals u in uw vraagstelling nog eens heel uitdrukkelijk zegt, vallen buiten het toepassingsgebied van het economische migratiebeleid. Voor verblijfsrechtelijke aanlegenheden moeten ze bij de federale minister voor Asiel en Migratie zijn.

Uw tweede vraag gaat over internationale uitstraling. Het is een beetje moeilijk om te zien wat u daar precies mee bedoelt, maar ik denk dat wij op een drietal manieren onze paardensport ondersteunen, en op die manier ook voor internationale uitstraling zorgen.

We hebben ten eerste ons Topsportactieplan Vlaanderen IV, waarin decretale subsidies voor topsport en werkmiddelen voor topsport toegekend worden aan de Vlaamse Liga Paardensport. Zij moeten daarmee aan talentdetectie doen en ontwikkelings- en prestatieprogramma's opstellen voor de ruiters. Die ruiters – we hebben het dan echt over onze eigen ruiters – kunnen dan ook nog een arbeidsovereenkomst krijgen via het Tewerkstellingsproject Topsport van Sport Vlaanderen of via het Topsportstudentenproject van Sport Vlaanderen. Topprestaties van onze Vlaamse ruiters leiden natuurlijk tot een betere uitstraling van Vlaanderen. Als onze ruiters het goed doen op toernooien, dan geeft dat mee internationale uitstraling aan de paardensport hier in Vlaanderen.

Ten tweede geven we een jaarlijkse werkingssubsidie aan PaardenPunt Vlaanderen vzw. Zij moeten daarmee zorgen voor een aanspreekpunt voor de paardensport, een partnerschap tussen de Vlaamse overheid en de paardensector in functie van de ontwikkeling van het beleid, en een kennis- en documentatiecentrum. Voorts voorziet de Vlaamse Regering in een jaarlijkse subsidie voor de paardenfokkerij. Het is goed dat je weet waar je terecht kunt als je er iets over moet weten.

Het derde element is iets van collega Bourgeois, namelijk Flanders Investment & Trade (FIT). FIT staat in voor het bevorderen van de export en voor het aantrekken van buitenlandse investeringen. FIT ondersteunt ondernemers die in de hippische sector de internationale markten willen betreden of buitenlandse investeerders die in Vlaanderen willen investeren.

U ziet dat binnen mijn pakket van wat ik kan doen de mogelijkheden relatief beperkt zijn.

Vervolgens vroeg u naar het aantal beroepskaarten. In de periode 2016-2018 hebben wij dertien beroepskaarten afgeleverd. Of dat allemaal unieke beroepskaarten zijn, weet ik niet. Vroeger moest je dat elk jaar opnieuw aanvragen, nu is dat voor meerdere jaren. Of het hier dus over eerste aanvragen dan wel over hernieuwingen gaat, kan ik niet zeggen. De beroepskaart wordt toegekend omwille van een sportieve meerwaarde voor Vlaanderen of een economische meerwaarde voor Vlaanderen, zoals ik daarnet al naar voren bracht. Het zijn beroepskaarten en geen arbeidskaarten, dus het is voor die zelfstandige activiteit.

De regelgeving rond economische migratie is zeker niet verstrengd ten opzichte van vroeger. U weet dat, want we hebben dat samen besproken in de commissie Werk. Alles wat betreft economische migratie, en zeker de arbeidskaarten, hebben we sterk vereenvoudigd. En de beroepskaarten zijn niet gewijzigd in deze legislatuur.

Ik vrees dat ik u een beetje moet ontgoochelen met het antwoord. Waar u specifiek op doelde, namelijk of wij op een of andere manier soepel kunnen optreden ten aanzien van mensen die hier willen komen trainen of een opleiding volgen, daar is binnen de bevoegdheid Arbeid en Werk het antwoord: 'neen'.

De voorzitter: Mevrouw Vanwesenbeeck heeft het woord.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Ik heb daar niets aan toe te voegen. Ik hoor dat u toch wel heel veel betekent voor de paardensector, maar dan voor onze Vlaamse ruiters, en dat u daar de nodige ondersteuning geeft. Ik zal mijn oor dan eens te luisteren moeten leggen bij onze minister van Asiel en Migratie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een witboek voor de wielersport
– 842 (2018-2019)**

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Vlaanderen is koers, Vlaanderen koerst. Wat het momentum van deze vraag betreft, ik heb ze ingediend op 25 februari, maar eigenlijk is er geen betere week om ze te stellen dan in de week in de aanloop naar Vlaanderens Mooiste. Dat is een van de weinige zondagmiddagen dat ik het me toch permitteer om voor de buis te kruipen, met wat vrienden. Dit jaar zal het zonder een goed glas zijn, maar even plezant. *(Gelach)*

– Bart Caron treedt als voorzitter op.

Wat me een beetje verontrust, is dat we zien dat dat eigenlijk niet wordt weerspiegeld in het aantal jeugdleden in de wielersport. Via de media vernamen we eind februari de volgende cijfers. "Er zijn nog geen 4.000 minderjarigen aangesloten bij een wielersportclub, in tegenstelling tot 170.000 kinderen bij voetbalclubs, 132.000 jonge turners of 42.000 zwemmertjes. Globaal is het in koersland Vlaanderen te weinig. De cijfers van nieuw geregistreerde renners onderschrijven het: van 123 naar 99 aspiranten (12 tot 14-jarigen), van 396 naar 229 nieuwelingen (15-16 jaar) in tien jaar tijd." Dat komt uit Gazet van Antwerpen.

Minister, als antwoord konden we lezen dat u in samenspraak met de wielersfederatie Cycling Vlaanderen aan een witboek koers werkt, dat u eind maart zult lanceren. De bedoeling zou zijn om steden en gemeenten aan te moedigen om meer straten autovrij te maken en om BMX-terreinen aan te leggen. Het aanleggen van zo'n BMX-terrein kost 250.000 euro. Daarvoor kunnen nu reeds subsidies worden verkregen.

Hierover heb ik dan ook de volgende vragen. Op welke manier zullen gemeenten en steden worden aangemoedigd om met het witboek aan de slag te gaan? De eerste reactie van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) is matig enthousiast. Werd er overleg gepleegd met de diverse stakeholders, of zal er nog overleg plaatsvinden? Tot slot, hoeveel budget staat er ter beschikking voor de subsidies voor het aanleggen van de nieuwe BMX-terreinen? Zoals steeds kijk ik uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Wouters, laat me beginnen met het toch wat beter kaderen van het witboek, want zoals vaak gebeurt, pikt een journalist daar een of twee elementen uit en vergeet hij het hele beeld naar voren te brengen. De aanleiding voor de opmaak van dat witboek is eigenlijk het aantrekken van het WK wielrennen in 2021. Ik wou met onze structurele wielerspartners een denkoefening maken om het wielrennen in Vlaanderen klaar te stomen voor de toekomst. Ik vind immers dat zo'n wereldkampioenschap ook een hefboom kan zijn voor de toekomst.

In het voorjaar van vorig jaar richtte ik een denktank jeugdwielrennen op, met het versterken van het wielrennen in Vlaanderen als doel en met een sterke focus op de jeugd en de clubwerking. De volgende jaren vinden er in Vlaanderen buiten dat WK ook nog andere internationale wielerevents plaats. Denk maar aan het WK veldrijden, ook in 2012, vlakbij waar collega Caron woont, in Oostende. Het WK BMX grijpt in 2019 in Zolder plaats, en dan heb je nog het WK paracycling in 2020, ook in Oostende. Als je die evenementen allemaal ziet, dan denk ik dat het een goed moment is om de wielersport echt te gaan promoten en ervoor te zorgen dat de sport zelf ook goed daarop is voorbereid.

De denktank die we hebben opgericht, bestaat uit iemand van mijn kabinet, Sport Vlaanderen, de Vlaamse gesubsidieerde wielersfederatie Cycling Vlaanderen, de Vlaamse Wielerschool en de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond. In functie van de agenda kunnen zij ook nog altijd een beroep doen op externe experts. De denktank gaat over verschillende thema's. Ik wil die toch wel even naar voren brengen, omdat dat interessant is, ook naar aanleiding van uw vraag.

Ten eerste, er wordt een infrastructuurplan uitgewerkt, en dat plan wordt gekoppeld aan de visie op clubwerking in het wielrennen. Wielrennen heeft een groot potentieel en heeft ook diverse disciplines.

Een wielersclub opereert natuurlijk zelden vanuit een vaste locatie. Bij andere sporten is dat wel het geval. Wie voetbalt, doet op een bepaalde plaats, maar voor wielrenners ligt dat anders. Dit maakt het ook moeilijker een gestructureerde jeugdwerving op te zetten.

De denktank heeft de opdracht gekregen na te denken over de optimalisatie van de bestaande infrastructuur en over de planning van toekomstige infrastructuur voor de uitbouw van sterkere clubs in Vlaanderen. Ook de organisatie en de werking van de sport wordt onder de loep genomen. De vraag is hoe een clubsporter naar een topsporter en een jonge recreant naar een volwassen recreant kan evolueren. Het gaat om sport in de breedte en om topsport. Het denkteam buigt zich hierover omdat we in het wielrennen kunnen spreken over een zeer

versnipperd aanbod van veeleer kleinere clubs die zelden multidisciplinair zijn. De kloof tussen het recreatief en het competitief wielrennen is momenteel zeer groot en de doorstroming is beperkt. Daar ligt een zeer grote uitdaging voor Cycling Vlaanderen.

Verder gaat de denktank na hoe de promotie van de sport bij de jeugd kan worden versterkt, hoe de scholen hierbij kunnen worden betrokken en hoe de brug tussen de school en de club kan worden gelegd. Sport Na School laat jongeren toe te proeven, maar de vraag is dan hoe we ze naar de wielersport kunnen brengen.

De denktank onderzoekt verder ook hoe de samenwerking met andere beleidsvelden en beleidsniveaus kan worden versterkt. Ik geef een voorbeeld. In functie van het offroodaanbod moet een goede relatie met het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) worden uitgebouwd. Wie aan mountain biking wil werken, moet uiteraard met het ANB samenwerken.

In functie van de toekomstige visie op wielerinfrastructuur en op de organisatie van wedstrijden of trainingssessies moet er ook een nauwere wisselwerking met steden en gemeenten zijn. Dit is het punt dat de journalist heeft opgepikt. Het is een element van het geheel.

Tot slot gaat de denktank ook na hoe aan het imago van de federatie en van haar leden kan worden gewerkt. In Vlaanderen is het wielrennen van iedereen. Cycling Vlaanderen bereikt nog te weinig elke wielrenner, maar dit zou wel de ambitie moeten zijn. Ik hecht veel belang aan de uitbouw en de ondersteuning van het jeugdwielrennen.

De gesprekken in de denktank hebben Cycling Vlaanderen zeker het nodige duwtje in de rug gegeven. Dit heeft geleid tot de uitwerking van een concrete ontwikkelingsvisie door Cycling Vlaanderen. De denktank streeft ernaar tegen eind april 2019 een witboek klaar te hebben waarin de visie en de beleidslijnen naar voren komen.

Cycling Vlaanderen zit ondertussen niet stil. In samenwerking met MOEV is het eerste project, 'Kidz On Wheelz', al gestart. Dat project tracht een brug naar de scholen te creëren en zet volop in op het multidisciplinair karakter van het wielrennen en op het potentieel dat hierin vervat zit ten aanzien van jongeren. Ze kunnen verschillende disciplines zien en nagaan wat ze zelf het liefst doen.

Ik vond het belangrijk de context eerst eens juist te schetsen. Ik begrijp waarom een journalist die dit alles heeft gehoord, er iets uit heeft gepikt dat het meest in de kijker zou komen. Ik begrijp waarom de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), die het geheel niet heeft gezien, wat kritisch heeft gereageerd. Dat witboek zal echter meer inhouden dan het autovrij maken van wegen en de aanleg van terreinen voor bicycle motocross (BMX). Het is de bedoeling effectief samen te zitten met de VVSG en met het ANB voor de thema's waar zij bij betrokken zijn. Dat geldt ook voor alle anderen die de visie mee kunnen realiseren als het witboek klaar is.

Sport Vlaanderen staat klaar om Cycling Vlaanderen en de steden en gemeenten bij te staan bij de uitwerking van innovatieve ideeën voor wielersportinfrastructuur en van parcours voor wielrennen of mountainbike in de open ruimte.

Er is geen apart budget uitgetrokken voor het aanleggen van nieuwe BMX-terreinen. Dit is ook niet nodig. We hebben ons Globaal Sportinfrastructuurplan Vlaanderen en het decreet over de bovenlokale sportinfrastructuur. Die zijn hier in deze commissie en in het Vlaams Parlement besproken. Deze instrumenten zijn robuust genoeg om ook mogelijkheden te bieden aan het nieuwe infrastructuurbeleid van Cycling Vlaanderen. Steden en gemeenten die nu al ambitie hebben, konden trouwens nog tot 31 maart 2019 een aanvraag indienen voor een bovenlokale

wielersportinfrastructuur. U weet dat er elk jaar tegen 31 maart een nieuwe oproep zal komen. Cycling Vlaanderen zal zeker bereid zijn om hierin als partner voor de steden of gemeenten te functioneren.

U weet dat het decretaal vastligt dat we voor de bovenlokale sportinfrastructuur minstens 5 miljoen euro moeten voorzien. Voor de indienperiode van 2019 is een budget van 10 miljoen euro voorzien. Het ziet er ook naar uit dat er zeer veel projecten zijn ingediend. Dat betekent dat het vanuit de push die we vanuit Vlaanderen geven nog altijd aantrekkelijk is om verschillend projecten in te dienen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik heb nog een aantal suggesties voor het witboek, ook al is uw uitleg zeer helder.

Wielersclubs hebben het echt ongelooflijk moeilijk op dit moment. De Royal Antwerp Bicycle Club (RABC) is als wielerploeg gestopt en organiseert alleen nog de Antwerpse Havenpijl. Ze vinden moeilijk sponsors, maar er is ook geen doorstroming. De input van nieuwe leden is dan ook geweldig belangrijk.

Voor de lokale besturen is het misschien ook een voorstel om creatief om te gaan met hun trainingsplaatsen. Wat bedoel ik daarmee? Er zijn heel veel industrieparken die zich daar in het weekend echt toe lenen. Die liggen er dan zeer verlaten bij. Je kunt met een of twee seingevers een redelijk parcours vastleggen waar je veilig kunt wielrennen. Het gaat dan niet gewoon over fietsen, je mag er 'buzze' geven. Ja, het is de week van de flandriens, dus ik mag dit zeggen.

Moeten de subsidies voor crossterreinen gemeente-overschrijdend zijn of mag je als gemeente zelf een aanvraag doen om die aan te leggen?

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): De minister heeft me twee weken geleden heel actief aangepord om toch deel te nemen aan deze commissie. Daarom heb ik me voorbereid en een aantal vragen genoteerd, maar u hebt al op heel wat zaken een antwoord gegeven.

Ik herinner me dat ik als kind voor alles de fiets gebruikte. Nu halen ouders hun kinderen voortdurend op of zetten ze hen af, ook aan de school. De liefde voor de fiets begint voor een deel toch al als je met de fiets naar school kunt gaan.

Ik juich het toe dat u steden en gemeenten wilt aanmoedigen om toch heel wat straten autovrij te maken of door er op z'n minst fietsstraten te maken. Die BMX-terreinen zullen zeker de instroom van jongeren in de wielersport bevorderen. Dat recept is in Limburg al uitgeprobeerd en daar is het een groot succesverhaal dankzij het BMX-parcours op het circuit van Zolder. Ook op andere plaatsen zal dat voor een extra incentive zorgen.

Ik had toch nog enkele vragen over het witboek voor de wielersport. Zijn er voor het probleem van het beperkte aantal jongeren in de wielersport nog andere verklaringen dan deze die in het witboek zijn opgesomd?

Bestaan er nog andere plannen om het fietsen bij jongeren in Vlaanderen te kunnen stimuleren, bijvoorbeeld in samenwerking met de scholen? Maar u hebt al heel uitgebreid uitgelegd dat het fietsen ook een zeer multidisciplinair karakter heeft.

Tot slot misschien toch een vraag die een beetje losstaat van het witboek voor de wielersport. Gezien de daling van de algemene motorische competentie enerzijds en een veel te vroege sportspecialisatie anderzijds, is het misschien ook belangrijk dat jonge kinderen een zeer gevarieerd bewegingsaanbod krijgen. Op welke manier worden de sportclubs vandaag gestimuleerd om hierrond samen te werken? De

aanleiding van de vraag is de keuze om nu een specifiek initiatief rond de wielersport te nemen, terwijl er bijvoorbeeld ook op de leeftijd van 9 à 10 jaar nog ingezet zou kunnen worden op sporttakoverschrijdende initiatieven. Ik denk dat er vandaag zo iets is als Multimove, maar dat is vooral gericht op de leeftijd van 4, 5 of 6 jaar. Is er ook een mogelijkheid om dat te doen voor kinderen die pakweg 9 à 10 jaar zijn, en nog niet echt hun sporttak gekozen hebben?

Bart Caron (Groen): Ik wil zelf even aansluiten, gewoon om de vraagstellers en u, minister, aan te moedigen om vooral op dit pad door te gaan. Dit is een witboek dat vooral op de instroom van jonge wielrenners mikt, in de diverse disciplines van het wielrennen.

Vergeet ook het baanwielrennen niet. Als je ziet wat Angelsaksische landen – Australië, Nieuw-Zeeland, het Verenigd Koninkrijk – op dat terrein aan medailles oogsten op de Olympische Spelen door een gerichte aanpak, denk ik dat wij dat zeker ook moeten kunnen. Dat zijn nochtans geen wielerlanden, of toch niet met de wielersport zoals wij die kennen, maar ze scoren daar wel goed in.

Ten slotte merk ik dat er toch nog heel veel Vlamingen ook recreatief fietsen, maar dat er ook een mentaliteitsprobleem is. Er was maandag of dinsdag een open brief over in een aantal kranten, naar aanleiding van Gent-Wevelgem voor wielertoeristen, waarin men zijn beklag deed over de mentaliteit van een aantal recreatieve fietsers – het gaat hier nu niet over de competitiesport, dat weet ik wel –, die toch zo graag doen alsof ze wel bij de professionele wielersport horen. Dat wil zeggen dat ze de verkeersregels niet respecteren, elkaar op een onhebbelijke manier inhalen, veel afval in de gracht dumpen. Ik ben een grote tv-wielerfan, en ik fiets zelf heel graag. Ik erken dat er een mentaliteitsprobleem is, en daar zou toch ook werk van gemaakt moeten worden. Als ik merk dat er in de professionele wielersport collectepunten gemaakt worden voor afval, tijdens de wedstrijden, zou toch minstens een soort van zindelijkheid gerespecteerd moeten worden: je gooit je plastic of papieren verpakking niet weg. Ik wil gewoon even zeggen: laat ons met zijn allen fietsen, maar dat op een heel menselijke wijze doen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Bedankt voor de tussenkomsten. Ik denk dat ze zeker het belang van het maken van een witboek onderstrepen.

Ik begin bij de voorzitter. Die mentaliteitswijziging is volgens mij een belangrijk aspect, juist om ervoor te zorgen dat de sensibilisering gemakkelijker kan gebeuren als er meer clubwerking zou zijn en als die federatie ook meer oog zou hebben voor het brede karakter. Voorzitter, u hebt meegereden met de wielertoeristen, maar u bent waarschijnlijk ook geen lid van een club. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Als er meer aanbod gemaakt wordt, kan de sensibilisering daarrond ook gebeuren. Ik denk dat dat een positieve zaak is. Dat brede aanbod zit mee in het witboek. Dat is echt de bedoeling.

U vraagt om het baanwielrennen mee te nemen. Baanwielrennen is een multidisciplinaire sport, waarin je compleet verschillende disciplines hebt. De bedoeling is om dat meer in de kijker te zetten, ook gericht op de jeugd, en dan kom ik bij de BMX van collega Moyaers.

Wat de Multimove betreft, denk ik dat er in het witboek nog wel andere redenen naar boven zullen komen.

Op zich begrijp ik het wel. Mijnheer Caron, het is niet evident om kinderen van zes of zeven jaar te laten wielrennen op de weg. Baanwielrennen is ook niet evident want dat is zonder remmen, zoals u allicht weet.

De uitdaging van het witboek is echter hoe we jongeren warm willen maken. Dat vind ik heel goed. U hebt zelf 'Multimove voor kinderen' naar voren gebracht en het verheugt me dat ook uw kinderen er gebruik van maken. We hebben het project met Sport Vlaanderen opgezet en het slaat aan: het wordt in veel gemeenten opgenomen.

We hebben ook 'Sportwijk X'. De filosofie achter dat project is dat sportclubs binnen verschillende takken maar in eenzelfde gebied meer gaan samenwerken en ook de doorstroming tussen de takken gaan vergemakkelijken, zodat het mogelijk wordt om te proeven van verschillende sporten.

Collega Wouters, uw eerste punt was dat clubs het moeilijk hebben. Dat is een element dat zeker in het witboek aan bod moet en zal komen. Hopelijk komen daar dan ook wat oplossingen uit, zoals daarnet ook al gezegd is.

Ik vind uw idee van de industrieterreinen zeer waardevol en ik zal het zeker meegeven in de afwerking van het witboek. Ik denk dat het een zeer goed idee is om te bekijken wat er mogelijk is in het weekend. Dan zou het terrein in kwestie tijdens de activiteit gewoon moeten worden afgesloten en dat zou ook aangekondigd moeten worden, maar ik geef het zeker mee. Ik zei dat innovatieve ideeën welkom waren en dit is er zeker een.

Voor wat betreft de BMX-parcoursen is het niet de indiening die bovenlokaal moet zijn, maar het project. Als je dus kunt aantonen dat een BMX-terrein een zeer grote aantrekkingskracht zal hebben op groepen van buiten een bepaalde gemeente, dan mag die ene gemeente de projectaanvraag wel indienen, maar ze moet daarbij duidelijk aangeven dat de reikwijdte een hele streek omvat. Dat is de filosofie achter dat bovenlokale. Uiteraard is het in zo'n geval een meerwaarde om ook de andere gemeentebesturen erbij te betrekken, zodat het ook binnen de communicatie van die besturen meegenomen kan worden.

Ik denk dat het nodig was om een witboek te maken en ik hoop dat jullie dankzij mijn antwoord en mijn verduidelijkingen nu ook beter zicht hebben op wat er effectief gaat gebeuren.

De voorzitter: We kijken ernaar uit, minister.

De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik kijk er ook naar uit.

Ik wil nog even een opmerking geven. Het beschermd rijden voor jongeren kan echt geen kwaad. Ze hoeven niet direct de baan op te gaan. De crossers Wout Van Aert en Mathieu van der Poel bewijzen dat je vandaaruit echt wel wegwielrenner kunt worden. Wat baanwielrennen betreft, Cavendish en Wiggins komen uit dat baanwielrennen en hebben zich ondertussen ook meer dan bewezen in het wegwielrennen. Ik heb nu even een paar voorbeelden gegeven uit de Angelsaksische wereld, zoals de voorzitter ook heeft gedaan. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

Iljo Keisse stond inderdaad ook op mijn blad.

Bart Caron (Groen): De winnaar van Dwars door Vlaanderen en van Gent-Wevelgem bij de vrouwen, Ellen van Dijk, komt ook van het baanwielrennen en is in die discipline zelfs wereldkampioene geworden.

Peter Wouters (N-VA): Dan wil ik enkel nog een oproep doen om komende zondag allemaal te supporteren voor Vlaanderens mooiste. Zet het allemaal maar eens goed in de verf, want dat kunnen we niet genoeg doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het tekort aan trainers bij Vlaamse sportclubs – 855 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Enkele media berichten dat sportclubs het moeilijk hebben om trainers te vinden, vooral voor voetbal, tennis en basketbal. De sportfederaties geven zelf al een aantal mogelijke redenen. Enerzijds zijn er meer mensen dan ooit die sporten. Zo heeft Tennis Vlaanderen in 2018 een recordaantal leden genoteerd. Anderzijds zou het ook moeilijk zijn om mensen te vinden die zich willen engageren om een aantal keer per week training te geven in combinatie met een druk werk- of privéleven.

We kunnen daarbij ook nog aanhalen hoe moeilijk het is om nog mensen te vinden die dat onbezoldigd willen doen. Dat is nog een onderliggende reden.

Mijn vraag is dan ook de volgende. Welke maatregelen worden er genomen om te proberen het tekort aan trainers weg te werken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ga bewijzen dat een korte vraag kan leiden tot een lang antwoord. U hebt wel gelijk. Ik voelde al een tijd aan dat de sportparticipatie boomt. Ik vind dat zeer positief. Je moet maar kijken naar de stratenlopen die worden georganiseerd of naar de activiteiten rond wielrennen die worden georganiseerd. Onlangs kwam professor Scheerder met een studie waaruit blijkt dat er een stijging is. 62 procent van de Vlamingen doet meerdere keren per maand aan sport. Het aantal leden van de gesubsidieerde sportclubs is gestegen van 1,27 miljoen in 2013 naar 1,42 miljoen in 2017, of 12 procent, op vier jaar tijd. Dat zijn allemaal positieve zaken. We hebben ondertussen ook eigen cijfers, maar daar kom ik straks nog op terug.

De Vlaamse Trainersschool leidt elk jaar zesduizend trainers op. Dat betekent zesduizend nieuwe trainers die aan de slag gaan bij de sportclubs. Maar – en dat is een belangrijke maar – tegelijkertijd zien we dat jaarlijks ook zesduizend trainers stoppen. Er is dus geen vermindering van het aantal trainers. Maar als je weet dat de sportparticipatie stijgt, terwijl het aantal trainers niet stijgt, dan is de rekening snel gemaakt. Er is dus een stabiele trend in het aantal trainers en er is een stijgende trend in de sportparticipatie. Met die stijgende trend in de sportparticipatie ben ik uiteraard blij, want dat betekent ook dat het beleid heeft gewerkt. Uiteraard willen we dat die sportparticipatie dan kwalitatief goed gebeurt – dat staat zelfs in ons nieuwe decreet – en maximaal gebeurt met gekwalificeerde trainers.

Dus, zoals u in uw vraagstelling ook naar voren brengt, is het de vraag hoe we die constante uitdaging kunnen aanpakken. Ik wil daarvoor een drietal punten naar voren schuiven. Ten eerste: mensen stimuleren om die opleiding van gekwalificeerde trainer te gaan volgen. De Trainersschool tracht om die opleiding zo dicht mogelijk bij de toekomstige trainers te brengen. We proberen de praktische drempels zo laag mogelijk te houden. We gaan ook kijken of er opleidingen, of delen ervan, op afstand gegeven kunnen worden. Op andere vlakken doet men vaak aan afstandslernen, wellicht kan dat voor de trainers ook. Ik wil wel benadrukken dat het voor mij essentieel blijft dat de kwaliteit gegarandeerd wordt. Niets is slechter dan een opleiding waarbij op het einde geen kwaliteit geleverd wordt, want dat verwacht men toch van een opleiding. Wat die laagdrempeligheid

betreft, zijn we nog aan het zoeken wat we nog extra kunnen doen om het attractiever te maken om de cursus te volgen, zonder aan de kwaliteit te raken.

Een tweede punt is dat we de federaties stimuleren om gekwalificeerde trainers in te zetten. Maar dat weet u heel goed, want het zogenaamde Federatiedecreet heeft naast kwantiteit juist kwaliteit naar voren geschoven. U weet dat de nieuwe parameters elk jaar voor een groter percentage meetellen. Het kwantitatief basisbedrag telt maar voor 25 procent mee, de middelen worden voor 75 procent verdeeld op basis van drie kwaliteitsprincipes. Die worden dus steeds belangrijker.

De kwaliteit van het aanbod: wat bedoelen we daarmee? Het aanbod van de sportgekwalficeerde trainers, het aantal sportgekwalficeerde trainers, het aantal jaarlijks nieuw opgeleide trainers en een inspanningsverbintenis van de federatie waarop ze verklaart dat ze inspanningen doet rond permanente vorming en dergelijke. We hebben dus zelf ook uitdrukkelijk en gewild ingezet op meer vraag naar trainers. Waar dat vroeger geen element was om de financiering van de federatie aan te koppelen, is dat nu wel een element. De vraag zal daardoor ook groter zijn. Maar ik vind dat een positieve zaak. Maar we moeten het dan wel invullen.

Drie: de professionalisering van de clubs en de trainers. Ik denk wel dat we met dat statuut van verenigingswerk – ik noem het nog altijd liever het statuut vrijetijdswerk, maar federaal hebben ze daar het statuut verenigingswerk van gemaakt – in een systeem zitten waarin je een legale vergoeding kan geven van nu al meer dan 1000 euro per maand, want de bedragen zijn geïndexeerd.

Het is 6000 euro per jaar en 1000 euro per maand, specifiek voor de sportsector. Het was 500 euro, twaalf maanden aan een stuk, en nu is het 1000 euro, omdat je dan rekening kunt houden met seizoensaspecten. Ik ben heel blij dat die wijziging nog is gebeurd. Die 6000 euro is intussen al 6241 euro of zoiets – ik weet het precieze getal niet. En ook die 1000 euro is gestegen.

Uit de eerste gegevens blijkt dat het grootste deel van de geregistreerde verenigingswerkers uit de sportsector komt. Ik heb daar ook vier jaar aan gewerkt, met allerlei studies en bevestigingen, ook volledig gesteund door deze commissie. We zitten in 2018 al aan meer dan zeventuizend aangiftes in de sportsector. Ik denk dus dat dat een schot in de roos was. Het geeft de kans om mensen misschien wel in de sportsector te houden, omdat ze op een legale manier een vergoeding kunnen krijgen.

Als ik dan nog kijk naar Sportwerk Vlaanderen, waar we de officiële tewerkstelling van kwalitatief gediplomeerde trainers in de sportclubs ondersteunen, denk ik dat we gewerkt hebben aan een concept dat het geheel omvat, waar ook een gewone job met een tewerkstelling als trainer wordt gecombineerd en dergelijke meer.

Ik zet daarnaast ook nog in op de verdere professionalisering van de sportclubs, onder meer met Clubgrade, maar ook met Sportwijk X, waar ik daarnet al naar verwees, met als doel het verhogen van de bestuurskracht, maar ook de schaalvergroting van clubs. Ik zei daarnet dat Sportwijk X het voordeel heeft dat je eens van verschillende clubs kunt proeven, maar je kunt ook de professionalisering van de club verbeteren als je gaat samenwerken met verschillende clubs en eigenlijk de overhead gaat delen. Stel je voor dat je vier voetbalploegen hebt, en je moet daar een hele administratieve rompslomp voor vervullen. Dan kun je misschien beter iemand aanwerven die dan ook nog voor de hockeyclub en de volleybalclub uit de buurt kan werken. Dan zijn die professioneler bezig, zonder dat dat zwaar op het budget van één club moet wegen.

Om het beleid nog beter te kunnen sturen, is er sinds vorige week vrijdag, 29 maart, een digitaal kennisplatform online. Ik heb het vrijdag mogen lanceren. Het is echt wel de moeite. Daar kunnen verregaande rapporten worden nagetrokken

over sportclubs, en vanaf vandaag ook over de trainers, de sportinfrastructuur en de ledenaantallen. Dan kun je zien hoeveel trainers actief zijn en in welke sporten, ook de kenmerken van leeftijd en geslacht van die trainers, de verhouding tussen gekwalificeerde en niet-gekwalificeerde, en wat de drop-out is. Het is de eerste keer dat we al die gegevens hebben. Zowel de lokale besturen als de sportfederaties en het beleid kunnen in de toekomst veel gericht met die gegevens aan de slag. Het gaat echt tot op het niveau van, ik zeg maar wat: hoeveel mensen zijn er in Edegem aangesloten bij een club en hoeveel is dat in de rest van Vlaanderen? Wat is de gemiddelde leeftijd van de aangeslotenen? En zo verder. Je kunt daarmee een gericht beleid voeren. Dat is nog nooit gebeurd, maar we hebben nu eindelijk die gegevens. Ik hoop dat de volgende minister van Werk en zeker ook alle schepenen van Sport in de verschillende gemeenten met die gegevens aan de slag kunnen gaan, om nog beter beleid te voeren.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Bedankt voor uw uitgebreide antwoord, minister. U hebt heel veel verteld, maar ik heb er natuurlijk op voorhand zelf al eens over nagedacht. Ik maak de parallel met jeugdbewegingen. Daar is het niet ongebruikelijk dat iemand die twaalf jaar lid is geweest van de jeugdbeweging, overstapt naar het leiderschap en eigenlijk op die manier zijn engagement, zijn terugbetaling doet voor de twaalf jaar dat hij heeft mogen genieten en profiteren van de begeleiding die hij of zij daar heeft gekregen. Ik denk dat dat in de sport ook kan. Dan denk ik gewoon dat we een beetje een maatschappelijk draagvlak moeten hebben, dat je ook in je sollicitatiebrief durft te zetten dat je begeleiding hebt gedaan van jonge jongens en meisjes in sportverband, dat je echt een meerwaarde betekent voor jezelf en dat je daar ook door gevormd bent, dat je je bepaalde skills eigen hebt gemaakt. Dat is iets heel waardevols, waar we een zeer ruim draagvlak voor zouden moeten creëren.

Want het betalen van trainers en de regeling daarrond is heel goed, maar er zijn heel veel clubs, vooral kleine clubs, die heel nuttig werk doen maar ze kunnen niets geven aan hun trainers. Ze zijn al blij wanneer ze op het einde van het jaar een sportzak krijgen waar ze zelf niet voor moeten bijleggen. Dat mogen we zeker niet uit het oog verliezen. Op dat punt hebben we maatschappelijk nog een belangrijke taak.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Minister, in 2008 heb ik Voetbal Vlaanderen opgericht. We hadden 180.000 leden. Dat was natuurlijk niet plezant voor de subsidies. Terecht hebt u toen gezegd dat de subsidies moeten gaan naar de kwaliteit van de sportsector. Dat hebben wij ook gedaan. Ik spreek nu specifiek over voetbal. Op dit moment zijn er 280.000 leden. Iemand die zowel hockey als voetbal speelt, telt maar voor één lid. Dat belet niet dat wij, wat betreft de trainers... Zoals u juist gezegd hebt: het aantal leden stijgt.

In het voetbal speelt nog iets anders mee: in het interprovinciaal en het provinciaal voetbal mogen er alleen trainers met een diploma zijn. Dat maakt dat velen uit de regionale voetbalwereld overgaan naar die wereld. Het hoofddoel van de regionale wereld is niet onmiddellijk de sport, maar wel het bezighouden van de kinderen. We zijn er nogal streng op dat de ouders hun kinderen niet mogen trainen, en die vallen dan ook weer weg. Dat geeft een enorm probleem voor wat betreft het voetbal.

Ik wil toch een positief cijfer geven van wat wij met Voetbal Vlaanderen gedaan hebben. In 2018 waren er 864 ingeschrevenen voor initiator C en 469 voor getuigschrift B. Dat zijn 1333 ingeschrevenen. Jaarlijks draait het rond dat aantal nieuwe trainers. Maar natuurlijk vallen er weer af, zoals u gezegd hebt.

Misschien is een samenwerking tussen clubs een oplossing, zoals wij trachten te doen. Dat is een oplossing die u net hebt aangehaald. Wat ik ook zou willen aanhalen, is de integratie van studenten lichamelijke opvoeding die als stage trainingen bij voetbal en andere sporten zouden mogen doen. Enkele problemen zouden misschien op die manier kunnen worden aangepakt. Het is vandaag niet gemakkelijk want we hebben meer sporters. Dat komt ook doordat wij de sport promoten.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Ik dank collega Wouters voor de vraag. Als je een lokale pet opzet, dan zijn die vragen zeer interessant om te proberen ze toe te passen. Het klinkt misschien een beetje gek of het is misschien de paradox van het hele verhaal, maar langs de ene kant is het tekort aan trainers bij de Vlaamse sportclubs zelfs een vorm van goed nieuws te noemen want het betekent dat de vele inspanningen die u geleverd hebt om zoveel mogelijk jongeren aan het sporten te krijgen, vruchten afwerpen. En ja, er zijn steeds meer kinderen aangesloten bij een sportclub. En ja, er zijn steeds minder vrijwilligers om een training te geven. En neen, kinderen bewegen nog altijd niet genoeg. Dat moet natuurlijk altijd de grootste prioriteit blijven. Maar er is toch wel een bepaalde moeilijkheid. Je hebt een steeds groeiend aantal sportende kinderen, steeds minder trainers en ook nog steeds meer ouders die veeleisender worden voor die trainers. Dat vraagt dat je een zeer gemoderniseerde aanpak moet hebben.

Minister, op een of andere manier bent u zeer 'voorzienig' want ik had bij het lezen van de vraag van collega Wouters voor mezelf opgeschreven: 'Op welke manier speelt de Vlaamse Trainersschool in op actuele noden en behoeften van het huidige sportlandschap inzake trainersvorming?' Daar hebt u eigenlijk al een antwoord op gegeven. Maar misschien kan ik er nog een kleine suggestie bij geven. Het kwaliteitsprincipe is uiteraard belangrijk. Wij geven bijvoorbeeld in het lokale werk alleen maar subsidies aan clubs die effectief gekwalificeerde trainers hebben. Maar als je met de trainers spreekt, dan hoor je wel eens zeggen dat Vlaanderen nog meer zou moeten investeren in specifieke doelgroepopleidingen omdat kinderen van 6 jaar een andere aanpak vereisen dan bijvoorbeeld kinderen van 12 jaar. Daar is toch nog een verschil in.

En dat laat de socialist in mij naar boven komen. Wat mij betreft, mogen basisopleidingen eigenlijk nog praktijkgericht, korter en bij voorkeur zelfs gratis, om alle huidige drempels weg te werken. Ik zeg er wel meteen bij dat de vervolgopleidingen voor trainers die de ambitie hebben om die sport veel meer te doen, absoluut betalend moeten blijven. Want hogere opleidingen bieden natuurlijk ook veel meer kansen om effectief tot jobcreatie in de sport te komen.

Maar dat er vandaag te weinig trainers zijn, houdt misschien verband met het feit dat de recreatieve trainer, die bijvoorbeeld het ploegje van zijn zoon en diens vriendjes wil trainen, vandaag misschien afknaapt omdat hij te zwaar belast wordt.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil een paar reacties geven. Er zijn veel interessante zaken naar boven gekomen, die ik niet moet herhalen. Er zijn goede suggesties gedaan, die we kunnen meenemen.

Mijnheer Moyaers, het is niet zo dat er minder trainers zijn. Het aantal trainers blijft gelijk. Maar ik ben het wel met u eens dat sommigen misschien afhaken doordat er meer eisen worden gesteld. En daarom moeten we proberen meer in beeld te brengen waar de meeste trainers op afhaken. Dankzij die gegevensdatabank zullen we daar een beter zicht op hebben. Dan kunnen we met die federatie bekijken hoe we dat aanpakken. Dat is de richting die we uit moeten.

Mijnheer Wynants, ik kan het niet laten om even te reageren. Ik heb achttien jaar lang training gegeven in de ploeg van mijn zoon. *(Opmerkingen van Bart Caron. Gelach)*

En nu zet een of andere voetballer van een Spaanse ploeg zijn zoon in de goal. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

Een ploegske van Real Madrid, ja. Zinédine Zidane heeft zijn zoon in de eerste ploeg gezet.

Ik begrijp uw bekommernis daarbij. Maar soms moet je roeien met de riemen die je hebt. En als je ervoor kunt zorgen, zoals de heer Moyaers zegt, zeker op recreatief niveau, dat een van de papa's meedoet, zodat er begeleiding is, dan is dat mooi meegenomen. Al is niet iedereen daarvoor geschikt.

Ik heb uw suggesties voor de lo-stages en de clubwerking al genoteerd.

Ik eindig bij collega Wouters, die de suggestie doet de jongeren ertoe aan te zetten om training te geven aan anderen. Toen ik trainer was, stelde ik aan mijn 16-jarigen voor om mee training te geven aan de pupillen. Diegenen die dat dan doen, zijn veel toffer op uw eigen training, omdat ze weten hoe moeilijk het is om training te geven. Dat is dus een positief opvoedend element.

Mijnheer Moyaers, tijdens de opleiding kan er dan worden bekeken wat er specifiek kan worden gedaan om een minimum aan bagage mee te geven. Een aantal federaties, zoals Gymfed, hebben daarrond een specifiek programma. Mijnheer Wouters, u moet dat eens googelen. Bij Gymfed is er het project We Are Next. Dat heeft de bedoeling dat diegenen die stoppen, zelf training geven aan de volgende generatie. Dat element kan worden meegenomen als inspiratie voor andere federaties.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik dank alle collega's voor hun inbreng. We hebben allemaal dezelfde bekommernis en willen er samen naar streven om het beter te maken.

Collega Moyaers, ik heb nog één kleine aanvulling. Eigenlijk is die opleiding gratis, al is het niet op die manier gezegd. Want elke club krijgt, meestal lokaal, maar ook via andere wegen, meer subsidies wanneer ze met gekwalificeerde trainers werkt. Dat betaalt dus eigenlijk zichzelf.

Er is daar dus niet echt nood aan. We mogen de socialistische aanpak op dat vlak dus achterwege laten.

De voorzitter: Ja, maar naar het schijnt geraakt het woord 'gratis' weer in de mode. *(Gelach. Opmerkingen)*

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Golden Generation Arena – 930 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Ik ga een beetje spelen met de woorden op de muur: mijn laatste vraag in het Vlaams Parlement gaat – 'schijnbaar toevallig' of 'bepaald

willekeurig' – over een dossier dat toch wel een stevig thema is geweest in deze legislatuur, en dan vooral in de eerste helft. Het gaat over de toekomst van het Koning Boudewijnstadion. En het was meer dan 'tijdelijk aanwezig'.

CD&V had altijd twee belangrijke uitgangspunten in dit dossier: ten eerste moeten de Rode Duivels hun basis in de hoofdstad behouden, en ten tweede mag het voortbestaan van de Memorial Van Damme niet in het gedrang komen.

Er zijn een aantal pistes naar voren geschoven die mogelijk irreëel waren, en dan druk ik mij opmerkelijk subtiel uit. Ik denk bijvoorbeeld aan de piste van een verhuis van de Memorial Van Damme naar het Fallonstadion.

Op dinsdag 19 maart 2019 stelden de Koninklijke Belgische Voetbalbond en Golazo, de eigenaar van de Memorial Van Damme, een nieuw plan voor het Koning Boudewijnstadion voor. Het stadion zou worden omgevormd tot een echt multisportstadion, met moderne infrastructuur voor een betere matchbeleving, ook voor en na de match. Daarbij zou de capaciteit wel moeten dalen van 50.000 naar 40.000 zitplaatsen.

Koken kost geld, dat weten we allemaal. Voor de financiering werd gekeken naar de Federale Regering en de regeringen van de deelstaten. Minister, werd u betrokken bij of geïnformeerd over de opmaak van dit nieuw plan? Hoe evalueert u het project van de Golden Generation Arena? Wie gaat dit project coördineren? Voor welke deelstaatregeringen ziet u een rol weggelegd voor de financiering?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Om in uw stijl te blijven: ze hebben het 'kennelijk verborgen' kunnen houden, want ik heb het plan rond een Golden Generation Arena via de pers vernomen – net zoals u. Ik vond de naam wel goed gekozen. Ik weet niet of u het hebt gezien, maar in De Ideale Wereld zei men dat dat toch een hele slechte naam is. De naam duidt er immers op dat de huidige generatie de 'golden generation' is, en dat de volgende generatie per definitie minder goed zal zijn. Ik heb Jan Jaap van der Wal toen gezegd dat hij één ding vergeet: wij zijn niet zoals de Nederlanders, bij ons volgt de ene gouden generatie de andere op. Wij laten er niemand tussenuit vallen.

Maar ik ben niet betrokken geweest bij de opmaak van de plannen. Ik kan u wel zeggen dat ik het positief vind, en zo heb ik ook in de media gereageerd. Een grondige renovatie van het Koning Boudewijnstadion heeft altijd mijn voorkeur weggedragen. Het lijkt mij veel realistischer dan de bouw van een gloednieuw stadion. Ik denk dat u weet welke problemen dat zoal teweegbracht: u hebt er ook een aantal opgenoemd.

De Memorial Van Damme zou er niet hebben kunnen plaatsvinden, en er was de discussie over mogelijke oneerlijke concurrentie met Anderlecht: tegen welke prijs zouden ze daar mogen spelen? Er waren ook stedenbouwkundige issues, er was een probleem met een voetweg en kwesties rond taalgebruik. Er waren heel wat opmerkingen, en dergelijke kwesties stellen zich minder of zelfs helemaal niet wanneer je kiest voor een renovatie van het huidige stadion.

Ik heb, net zoals u, vernomen dat men spreekt van een functionele site: voetbal, atletiek, rugby, en misschien nog andere activiteiten. Ik denk dat de Memorial daar in elk geval zou kunnen blijven plaatsvinden. Ook stedenbouwkundig is een renovatie altijd haalbaarder dan een verhuis naar een volledig nieuwe locatie.

Ik ben het idee genegen, en ik ben altijd enthousiast als er een initiatief is voor het verbeteren van sportinfrastructuur. Maar dan komt natuurlijk de vraag van de financiering. Ik lees, net als u, dat men dan uitgaat van een zuiver publieke

financiering, en dat lijkt mij niet helemaal correct. Ik denk dat dat ook wat onmogelijk is. Men moet sowieso tot een samenwerking komen tussen private en publieke overheden. Men heeft de vraag nog niet aan Vlaanderen gesteld. Ik heb dus nog niets gezien – behalve wat er in de pers is verschenen – laat staan dat er al een afspraak zou zijn rond bepaalde engagementen.

Dat kan ook niet. Mocht ik die vraag vandaag krijgen, dan kan ik daar binnen het huidige sportinfrastructuurbeleid weinig of niks aan doen. U kent het decreet, dat u hier mee hebt goedgekeurd. We hebben jaarlijks 5 miljoen euro voor de bovenlokale sportinfrastructuur en we hebben per olympiade 10 miljoen euro subsidies voor – en nu komt het belangrijke woord – topsporttrainingsinfrastructuur, dus niet voor topsportevenementeninfrastructuur. Zo staat het ook in het decreet. Daarbovenop hebben we nog de investeringen van 5 miljoen euro in onze eigen Sport Vlaanderencentra.

Als je dat bekijkt, dan is een renovatie van het Koning Boudewijnstadion dus buiten de scope van de mogelijkheden binnen het Sportinfrastructuurplan zoals dat vandaag bestaat. Ik denk dat iedereen wel beseft dat het Koning Boudewijnstadion of Golden Generation Arena vooral grote sportevenementen wil vatten en niet op sporttraining is gefocust. Dat is dan in tegenstelling met het Sportinfrastructuurplan, maar zoals gezegd, ik ben en blijf positief tegenover die investeringen in sportinfrastructuur. Het lijkt me logisch dat Vlaanderen ook mee aan tafel gaat zitten als we worden uitgenodigd om de plannen nader te bekijken. Ik denk dat het dan aan een volgende regering is om te bekijken op welke manier eventueel een deel van de financiering kan worden opgenomen, of niet. Dat is op dit moment het standpunt dat ik kan innemen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u wel. Ik ben eigenlijk tevreden met uw standpunt, omdat u de deur niet dichtslaat, geen veto's uitspreekt en zegt gerust rond de tafel te willen gaan zitten als er een uitnodiging komt. De vraag blijft dan natuurlijk: wie moet de lead nemen wat dit betreft? Dat is wel dikwijls de vraag bij projecten die complex in elkaar zitten.

Ik zou wel nog een oproep willen doen. Zoals we hier eigenlijk de voorbije vijf jaar wars van grenzen tussen meerderheid en oppositie hebben kunnen samenwerken, denk ik dat we voor sportinfrastructuur met een nationale, internationale uitstraling ook onze loopgraven moeten verlaten en met de diverse overheden moeten samenzitten. U doet dat ook duidelijk. Meer in het algemeen denk ik dat er voor Brussel in de volgende legislatuur ook een alomvattend sportplan zal moeten worden opgemaakt, waarbij alle overheden – de gemeenten, maar ook het gewest, dat nu ook voor een stuk bevoegd is door de zesde staatshervorming, en uiteraard ook de twee gemeenschappen, en de federale overheid – misschien via Beliris kunnen bepalen wat de noden zijn en wie wat op zich kan nemen, om zo de gaten die in het aanbod bestaan, op te vullen. Ik heb niet meteen nog een bijkomende vraag, maar ik kijk uit naar de reacties van de collega's.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Jammer genoeg moet ik ook zeggen dat wij van de Pro League ook niks afwisten van 19 maart, dat de heer Bossaert dat alleen, op eigen initiatief naar buiten heeft gebracht. Wij wisten dus ook van niets.

Ik doe wel één voorstel, een vervelend voorstel. Minister, u hoeft er niet op te antwoorden, maar er zijn ook, zoals in andere landen, andere mogelijkheden. In een stadion kan er niet alleen voetbal zijn, er kunnen ook andere sporten gebeuren, maar specifiek wat de voetbalsport betreft, zou de nationale ploeg, die zesmaal

per jaar speelt, twee keer in Gent, twee keer in Brugge en twee keer op Antwerp kunnen spelen. Ik zeg maar iets. Dat is ook iets dat in ons achterhoofd speelt.

Bart Caron (Groen): Minister, Groen verdedigt al jaren en nog steeds het standpunt dat de beste oplossing inderdaad een aanpak van het Koning Boudewijnstadion was. Ik kan overigens de bedenking van collega Wynants wel volgen. Er zijn veel landen in Europa die geen nationaal voetbalstadion hebben, maar goed, dan investeren ze in clubstadions, en op die manier mogen ze ook het Europees Kampioenschap organiseren, terwijl wij dat zelfs niet voor elkaar hebben gekregen. Dat is de kleine mentaliteit van dit landje, als ik het zo mag zeggen. Ik merk hier trouwens ook in de betogen de grote gevoeligheid in dat kleine landje, van al die actoren die wel of niet iets weten, die wel of niet betrokken zijn enzovoort. Tot daar over de voetballerij. Ik wil alleen zeggen dat ik het wel fijn vind dat er een oplossing komt, ook voor de Memorial Ivo Van Damme.

We hebben een internationale meeting op wereldniveau. De vraag is of we voor die ene meeting een dergelijk stadion moeten hebben, maar voor mijn part kan het nog voor andere zaken dan voor voetbal worden gebruikt. Dat maakt me niet uit. Eigenlijk komt het verstand weer eens zes of zeven jaar te laat.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wynants, ik wil kort op uw woorden ingaan. Als ik het internationaal bekijk, blijken slechts relatief weinig landen een nationaal voetbalstadion te hebben. Ik zie in het buitenland twee modellen. Het eerste model is een nationaal stadion waar elke week een club speelt, zoals Tottenham Hotspur op Wembley speelde. *(Opmerkingen)*

Het tweede model is het model van het Stade de France, maar dat is een multidisciplinair stadion zoals wij ook altijd naar voren hebben geschoven en waar ook andere activiteiten kunnen plaatsvinden.

Mijnheer Poschet, de kostprijs van een stadion waar misschien zes wedstrijden per jaar worden gespeeld, lijkt me ook overdreven. Zoals ik heb gezegd, ben ik echter bereid gesprekken te voeren met de initiatiefnemers. Ik denk dat er ook initiatiefnemers zijn. De heer Bossaert van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en Golazo hebben dit al aangekondigd. Ik veronderstel dat ze op een bepaald ogenblik uitnodigingen zullen versturen om hierover gesprekken te voeren. Misschien gaat het dan ook over andere sporten en misschien kan nog iets anders ontstaan, zodat er medefinanciers voor het geheel worden gevonden. Ik zal daar in elk geval op ingaan.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw bijkomende antwoorden. Ik ben het uiteraard niet eens met de idee dat de Rode Duivels dan maar moeten rondtrekken. Dat is al eens geprobeerd en dat heeft niet gepakt. De lokale ordediensten zijn daar ook vaak niet op voorzien en niet voor getraind. Ik denk dat het van een kleine geest zou getuigen dat in elke provincie te doen. Het openbaar vervoer naar de Heizel is trouwens zeer goed uitgebouwd en we moeten ook aan het klimaat denken.

In elk geval is dit een dossier dat me lang heeft gefrustreerd. Ik hoop dat nu eindelijk alle neuzen in een duidelijke richting staan. Ik denk dat een multidisciplinair stadion een idee is waar we verder aan moeten werken. Het wordt nu trouwens ook al voor popconcerten gebruikt en dat zou daar nog verder voor kunnen worden gebruikt. We moeten dit met open vizier aanpakken en privépartners kunnen daarin een rol spelen.

Minister, ik zou u namens mijn fractie willen bedanken voor uw respectvolle houding als minister van Sport ten opzichte van het Vlaams Parlement. U hebt altijd

zeer heldere uiteenzettingen gegeven, zoals nu, maar ook over de begroting en uw beleidsplannen. Ik wil u daarvoor een pluim geven. What you see is what you get. Ik houd van dergelijke mensen. U kunt soms kwaad worden en rood aanlopen, maar na vijf minuten bent u weer gekalmeerd en geraken we weer met respect door eenzelfde deur. Ik vind dat chique. U bent niet enkel een politicus, maar in de eerste plaats ook een mens.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitsluiting van klimmers met een beperking op het wereldkampioenschap klimmen in Japan – 990 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Voorzitter, ik heb twee weken geleden al voorspeld dat ik de eer zou hebben de laatste vraag om uitleg te stellen. Toen werden nog een aantal andere vragen om uitleg ingediend en moest ik nog een nieuwe vraag om uitleg vinden. Gelukkig kwam er nog nieuws, maar het is niet zo fijn nieuws.

Sportklimmen met een handicap wordt paraklimmen genoemd. Het is een sport die wereldwijd nog in haar kinderschoenen staat. Er waren slechts zeventig deelnemers aan het wereldkampioenschap in 2016. Sinds 2012 treden paraklimmers en reguliere atleten naast elkaar aan op het wereldkampioenschap, waardoor het paraklimmen heel wat aandacht krijgt.

Op zaterdag 23 maart raakte echter bekend dat de paraklimmers aanstaande zomer niet mogen deelnemen aan het wereldkampioenschap in Japan. Men haalt hiervoor organisatorische redenen aan, een zogenaamd planningsconflict. Dit is een beslissing die toch voor het nodige onbegrip zorgde in de sector en bij de betrokken atleten, ook in Vlaanderen, waar we een aantal absolute toppers hebben in het paraklimmen.

Een onlinepetitie tegen de beslissing zorgde dan ook in minder dan een week tijd al voor ruim 11.000 handtekeningen. Ik heb daarstraks nog even gekeken, en we zaten toch al ruim boven 14.300 handtekeningen.

Minister, u bent het er ongetwijfeld mee eens dat een handicap slechts een beperking vormt in een bepaalde context, en ik weet dat u inclusie in de sport niet ongenegen bent, waar het mogelijk is. Bovendien hebben we in Vlaanderen met onder andere Fré Leys een internationale topser in het paraklimmen, die even gedreven en even capabel is als de reguliere atleten. Ik zou niet kunnen wat deze atleet kan. Als men tot diezelfde vaststelling komt op wereldniveau, is er ook geen reden om plotsklaps hier opnieuw sommige atleten te gaan uitsluiten van deelname aan het WK, zeker omdat het hier eigenlijk om een lastminutewijziging van de afspraken zou gaan.

Minister, bent u het ermee eens dat deze beslissing om op het WK paraklimmen atleten met een beperking niet samen te laten starten, nefast is voor de inclusie van de sport, en dat sommigen van onze atleten een kans ontzegd wordt om een sport op wereldniveau te kunnen beleven?

En, veel belangrijker, ziet u als minister desgevallend mogelijkheden om vanuit Vlaanderen deze bezorgdheid te signaleren en samen met de getroffen atleten druk uit te oefenen om deze beslissing alsnog terug te draaien?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Moyaers, het zal u totaal niet verbazen dat we daar op één lijn zitten. Ik heb dan ook onmiddellijk navraag gedaan naar wat er nu speelt.

Ik geef u weer wat ze mij doorgegeven hebben: "Tijdens de algemene vergadering van de Internationale Sportfederatie voor Sportklimmen in Tokyo werd gedetailleerd over de inclusie van het paraklimmen op het nakende wereldkampioenschap gesproken. Terwijl er op het WK klimmen in Innsbruck in 2018 wel een inclusief programma was, bleek dat voor het aankomend WK in Japan niet mogelijk. De verschillende nationale federaties werden ingelicht, werden ook bevraagd over het splitsen van de organisatie van dat aankomend WK, wegens allerlei organisatorische redenen. Ook de Belgische federatie, met vertegenwoordiging vanuit de Vlaamse Klim- en Bergsportfederatie, gaf aan dat de inclusie van het paraklimmen voor het huidige kampioenschap niet haalbaar was."

Ik kan dus niet in detail zeggen welke de praktische problemen zijn, maar zij hebben mij ook heel duidelijk aangegeven dat het blijkbaar niet anders kon.

Maar er is ook beslist – en dat is heel belangrijk, omdat dat ineens ook een oplossing is naar de toekomst toe – dat dit een uitzonderlijke situatie is, en dat er bij de volgende organisaties een verplichte inclusie zal plaatsvinden. Het WK sportklimmen in 2021 in Rusland zal opnieuw met inclusie van de paraklimmers gebeuren. Om die inclusie te bewerkstelligen binnen de internationale federatie werd er zelfs één voltijdsequivalent extra aangesteld en werden er specifieke budgetten voor voorzien. Het zal dus geen holle frase zijn. Men heeft daar én personeel én budgetten voor voorzien. Het is dus een bewuste keuze die zij gemaakt hebben als internationale federatie om die inclusie naar de toekomst toe te garanderen.

Ik betreur dus met u dat het in Tokyo anders is, maar laat ons toch die positieve noot in gedachte houden: het positieve resultaat is dat dit de laatste keer was dat het niet inclusief zal zijn.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Ik kan natuurlijk alleen maar blij zijn dat u op dezelfde lijn zit, minister. Ik had het ook niet anders verwacht. U draagt ook de sport voor mensen met een beperking een zeer warm hart toe, dat weet ik.

Ik vind het wel bijzonder vreemd dat men, als men al sinds 2012 een inclusief WK organiseert, er plots bij de organisatie niet bij nadenkt dat het nu absoluut niet haalbaar is. Het is goed dat er beslist is dat het een uitzonderlijke situatie is, en dat in de toekomst inclusie effectief verplicht zal zijn.

Maar als men toch al beslist dat het in de toekomst inclusief zal zijn, hebt u dan op dit moment weet van een afzonderlijk WK dat men zal organiseren, om dan ten minste toch het gat dat er nu is, opnieuw op te vullen?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik wil enkel zeggen dat wij deze bezorgdheden delen, en dat we blij zijn met de initiatieven die u genomen hebt, minister.

Ik wil dan ook als laatste tussenkomst tijdens deze legislatuur even aanhalen dat ik alle collega's wens te bedanken. Smalend zei men soms over 'de afdeling Sport': 'dat is een praatcafé'. Maar ik denk dat wij hier altijd zeer opbouwend hebben gewerkt, en samen hebben gewerkt over alle partijgrenzen heen. Ik zal deze herinnering aan mijn verblijf in het Vlaams Parlement steeds koesteren.

Minister, ik dank ook u voor uw oprechte medewerking aan onze commissie.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Moyaers, heel kort over het punt dat u naar voren brengt over wat er dan gebeurt. Met de gegevens die ik gekregen heb, dacht ik dat er een gesplitst programma is, dat er dus eerst het ene is, en dan het andere. Ik kan mij inbeelden dat men geen rekening gehouden heeft met het verblijf en dergelijke meer. Maar ik ben blij dat het in de toekomst anders zal zijn. Ik dacht echter dat het zo was, maar om zeker te zijn, zou ik het moeten navragen, maar ik dacht dat er een gesplitst programma was.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Ik ben ook hier weer blij met het antwoord, en ook met de reacties die ik hier nog gehoord heb van de collega's.

Om af te sluiten: ik denk dat het inderdaad een zeer fijne commissie Sport geweest is. Ik kan alleen maar aansluiten bij collega Poschet, dat u inderdaad af en toe ernstig op uw paard gezet kan worden, maar dat u daar ook heel snel weer af komt, en dat het hier altijd zeer constructief werken was. Ik zou onze commissie nu niet meteen als een praatbarak willen afschilderen, daarvoor zijn er op televisie programma's met Frank Raes.

Als we hier dan toch in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media zitten, en ook de woorden indachtig die we hier aan de zijkant al een paar keer tegengekomen zijn, vind ik het gepast om daarmee af te sluiten, als was het maar omdat het kunstwerk van een Limburger is – een Hasselaar, Fred Eerdekens. Mijn oog was eigenlijk gevallen op: 'mogelijk overbodig'. Ik hoop dat de vraag die ik vandaag gesteld heb, in de toekomst altijd overbodig zal zijn. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil in elk geval afsluiten met jullie allemaal te bedanken. Ik denk dat we over de partijgrenzen heen hier altijd zeer respectvolle en goede discussies gehad hebben. Ik heb ook altijd heel veel steun bij jullie gevonden voor het sportbeleid dat we aan het voeren waren. We hebben van jullie ook heel wat goede opmerkingen en bedenkingen gekregen. Ik vond het ook tof dat we altijd voor een stukje informeel wat konden meenemen. Ik denk aan alle WADA-vergaderingen (World Anti-Doping Agency) waar ik jullie tot in detail meegaf wat er ging gebeuren, en ik kan jullie nu al zeggen dat ik op 16 mei in Canada zal zijn om mee de voorzitter voor de overheden voor te dragen – en we proberen vanuit de overheden tot één voorstel voor het nieuwe WADA-voorzitterschap te komen. Ik ben daar zelf geen kandidaat meer voor, maar ik hoop dat we daar een zeer goed iemand naar voren kunnen schuiven.

Bedankt aan jullie allemaal, u ook, voorzitter. Ook aan de mensen van het Vlaams Parlement, die altijd een goede ondersteuning gegeven hebben. Ik moet heel eerlijk zeggen dat ik graag naar de commissievergaderingen kwam om met jullie van gedachten te wisselen. (*Applaus*)

De voorzitter: Ik denk dat de dankbetuigingen wederzijds kunnen zijn. Tien jaar hebben we in deze commissie samengewerkt. Ik kan alleen maar onderstrepen dat er – een beetje in tegenstelling tot Cultuur en Media – eigenlijk weinig strijd geweest is in deze commissie, in de betekenis van politieke strijd, van meningsverschillen. Ik denk dat hier vrij veel eensgezindheid is, behalve over de dingen die we niet exact weten, zoals bijvoorbeeld al dan niet de risico's van rubberen grasmatten, en van die dingen. We hadden eigenlijk een zeer constructieve commissie, met een constructief voortgestuurd sportbeleid. Dat mag gezegd worden.

Minister, ik wil u danken voor de openheid. Ik denk niet dat u de prijs voor de langste antwoorden zou winnen – dat is een prijs die voor eeuwig aan Geert Bourgeois is toegekend, en die laten we daar ook – maar het waren toch wel stevige antwoorden, met tegelijk ook respect voor het parlementaire werk.

Ik wil ook alle commissieleden en alle medewerkers van harte danken voor de zeer constructieve samenwerking, en ook uw kabinet, minister – want het kabinet wordt vaak vergeten –, en ook de administratie, die nog een beetje verder zit. Zou het toch niet fantastisch zijn mochten we in alle beleidsdomeinen in Vlaanderen op die manier beleid kunnen maken. Ik wens u verder veel succes.

De vraag om uitleg is afgehandeld.